

דף יז

כט. מה דינן של מחשבות פיגול דלהלן:

- א. הקטיר קומץ על מנת להקטיר לבונה למחר.
 - ב. הקטיר קומץ ע"מ להקטיר לבונה ולאכול שירים למחר.
 - ג. שחט כבש אחד מכבשי עצרת ע"מ לאכול למחר או ע"מ לאכול את הכבש השני למחר.
- א. הקטיר הקומץ על מנת להקטיר לבונה למחר; לדברי חריפי דפומבדיתא: הקטרה מפגלת הקטרה [ואפילו לחכמים שאין מפגלין בחצי מתיר, זה דוקא בחשב על שירים, אבל כאן שחשב על הקטרת הלבונה, כאילו חשב בכל המתיר. ואפילו לדברי תנא דמתני' שהשוחט אחד מהכבשים ע"מ לאכול השני למחר כשרים, כאן שהוקבעו הקומץ והלבונה בכלי אחד – פיגול]. ורב חסדא בשם רב אמר: אין הקטרה מפגלת הקטרה [ואפילו לר"מ שאמר מפגלין בחצי מתיר – אין הקומץ 'מתיר' הלבונה, לכך א"א לפגלו].
- לדברי רבי יוסי בתחילת הפרק – אין מתיר מפגל את המתיר, אבל פסול מדרבנן.
- הלכה כרב חסדא בשם רב שאינו פיגול. ומשמע ברמב"ם שהקרבת פסול אעפ"י שאינו מפוגל (עפ"י קרן אורה ועוד). ואולם בחזו"א (כב,טו) נטה לומר שאינו פסול. וכתב שלשון הרמב"ם סתום בזה.
- ב. הקטיר קומץ ע"מ להקטיר לבונה ולאכול שירים למחר (– חשב שתי אלו בעת הקטרת הקומץ. כן פרש"י) – אמר רבי חנינא: פיגול. ואפילו ננקוט אין הקטרה מפגלת הקטרה וגם אין מפגלין בחצי מתיר, שונה כאן שפשטה מחשבתו בכולה.
- הרמב"ם פרש בענין אחר, שחשב בהקטרת הקומץ על הלבונה, ובהקטרת הלבונה חשב על השירים. אבל באופן הראשון אפשר שאינו מפגל (ע' במפרשים).
- ג. שחט את כבש אחד מכבשי עצרת ע"מ לאכול למחר – הוא פיגול וחברו כשר. ע"מ לאכול הכבש השני למחר – שניהם כשרים.

פרק שלישי

- ל. א. האם פיגול חל במחשבת אכילת אדם חוץ לזמנו אודות דבר שדינו למזבח, או במחשבת הקטרה על דבר שדינו לאכילת אדם?
 - ב. האם יש חילוק בין המחשב בלשון הקטרה או בלשון אכילה למזבח?
 - ג. מהו שיעור מחשבת פיגול באכילה ובהקטרה? האם שניהם מצטרפים לשיעור שלם כדי לפגל?
 - ד. השוחט את הזבח במחשבה להניח דמו או מקצת מדמו למחר – מה דינו?
- א. לתנא קמא דמתניתין, אין מחשבין מאכילת אדם לאכילת מזבח או מאכילת מזבח לאכילת אדם, כגון השוחט את הזבח לשתות מדמו למחר, לאכול מאימוריו למחר, להקטיר מבשרו למחר – כשר. ורבי אליעזר פוסל. ונחלקו הדעות בשיטתו האם פוסל מן התורה, ואף יש חיוב כרת באכילתו (האכל יאכל). כן משמע מדברי ר' אסי בשם רבי יוחנן. וע' בפרוש הרמב"ם והרע"ב שכן נקטו לעיקר הפירוש, או אינו פסול אלא מדרבנן (כן מבואר לפי דחית הגמרא. וע' תוס' כאן ובנבחים כח).
- הלכה כסתם מתניתין שאין מחשבים מאכילת אדם למזבח ולהפך.